

kvalifikationer at komme på TAMU, som de fleste på produktionsskolerne ikke har. Så det er jo produktionsskolerne, der er alternativet, og derfor er det ikke overraskende, at antallet stiger.

Grunden til, at unge mennesker går på produktionsskolerne, er jo, at de ikke er færdige til at gå i gang med en uddannelse. Jeg har en gang imellem en fornemmelse af, at der er nogle, der mener, at unge mennesker melder sig på en produktionsskole, fordi de synes, det kan være behageligt at gå der i stedet for at gå i gang med en rigtig uddannelse. Det tror jeg ikke er tilfældet.

Hvis der er produktionsskoler, der ikke er gode nok til at komme af med de unge mennesker igen – for det er jo klart, at de skal af med dem, det er jo ikke en livsstilling at være på en produktionsskole, man kan også kun være der 1 år – jamen så må vi gøre noget ved det og fortælle produktionsskolerne, at det er vigtigt, at de ikke optager unge mennesker, som de ikke skal optage, og at det er vigtigt at sørge for, at de unge mennesker kommer derfra igen. Og det er mit indtryk, at det også sker på produktionsskolerne. Men hvis nogen kender til andre eksempler, så må man jo henvise til dem i stedet for at lave sådan en generel ordning.

Det blev nævnt af Venstres ordfører, at det også var til gavn for produktionsskolerne. Nu er det jo somme tider sådan, at man kommer til at gøre noget til gavn for nogen, hvor de, man vil gøre det til gavn for, ikke er klar over det, og det er også tilfældet her.

Der er lavet et notat, som er underskrevet af Foreningen for produktionsskoler og produktionshøjskoler samt Produktionsskolernes Lærerforening og forstanderkredsen, og der skriver man bl.a., at netop for de unge, der skal henvende sig flere steder og vente på en afgørelse, vil det her opfattes som både bureaukratisk og klientgørende.

Det gode ved produktionsskolernes udvikling er, at over tid er det altså blevet i orden for et ungt menneske at kunne sige: Jeg går på en produktionsskole. De har fået et renomme, hvor det tidligere var sådan, at det at gå på produktionsskole var det værste af det hele. Nu har de fået det renomme, at det er et ordentligt sted at være. Men nu skal man alligevel visiteres til det. Jeg håber ikke, at man siger til de unge mennesker: Nu skal I visiteres. For de bliver bange ved at høre sådan et ord. Det er altså at gøre de unge mennesker en bjørnetjeneste at sige: Nu skal du vejledes til et eller andet.

Som jeg stillede spørgsmålet til fru Louise Frevert før: Hvad med det unge menneske, der netop i dag melder sig på en produktionsskole? Hvad er det, vejledningen har tænkt sig at give vedkommende af andet tilbud end produktionsskolerne – lige nu? Ja, man kan komme i et kommunalt beskæftigelsesprojekt, men der vil jeg sige, at produktionsskoler jo er et uddannelsesindledningsforløb, og det er et kommunalt beskæftigelsesprojekt ikke.

Derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte det her forslag. Vi synes simpelt hen, det er bureaukratisk, det er ikkebegavet, og det er en mistænkeliggørelse af det, der foregår på produktionsskolerne, og derfor stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hr. Aage Frandsen og andre ordførere har været meget betaget af det her billede af den unge, der bevæger sig hen på produktionsskolen og siger: Jeg vil gerne optages her. Man siger, at den unge så i fremtiden vil blive mødt med et: Det kan du søreme ikke, før du har været til en kompliceret og bureaukratisk samtale i en anden by og er blevet klientgjort.

Det er sådan set ikke det, der ligger i forslaget – bare for god ordens skyld; det sker jo i et samarbejde med produktionsskolen. Men det, der er helt centralt – og det håber jeg hr. Aage Frandsen er opmærksom på – er, at den samtale med den unge jo selvfølgelig skal ligge tidligere end det tidspunkt, hvor den unge er kommet i en helt håbløs situation og siger: Hvad kan jeg dog gøre? Og måske træder frem på et dørrin ved en produktionsskole og siger: Jeg vil faktisk gerne ind hos jer. Vi skal naturligvis tage fat i den unge tidligere.

Det, der konkret er mit spørgsmål, er: Hvis hr. Aage Frandsen er enig med f.eks. mig i, at man er meget god til at ramme målgruppen, hvad er det så, hr. Aage Frandsen frygter så meget ved, at en professionel vejleder sætter sig ned og tager den her drøftelse med den unge person om mulige uddannelsesstilbud, som på kort sigt og på lang sigt kunne være relevante for den unge?

Hvis nu det er sådan, at målgruppen er fuldstændig hundrede procent korrekt ramt i dag, er det, hr. Aage Frandsen siger, så ikke udtryk for en dyb mistillid til de vejledere, der kommer til at sidde i Ungdommens Uddannelsesvejledning? Det, der bliver sagt, er jo, at de sikkert nok vil sætte et stempel på dem: Duer ikke.